

FRANC GRAJZAR
1933–2008

Franc Grajzar se je rodil 25. 1. 1933 v Valburgi pri Smedniku blizu Medvod. Njegov oče je bil čebelar, zato ga je že kot majhnega fantiča vodil k svojim čebelam. V kranjičih je čebelaril že njegov ded, tako da je bilo čebelarstvo v družini tradicija. Neposredno pred II. svetovno vojno je kot sedemletnik na srečelovu na čebelarški veselici zadel čebeljo družino v štirisatnem prašilčku, vendar sta jo z očetom takoj premestila v devetsatni AŽ-panj. Takrat se je ob pomoči očeta začela njegova samostojna čebelarstva pot. Takoj po vojni je kupil še dva AŽ-panja, dva pa mu je podaril še oče. Tako je do svojega petnajstega leta, ko mu je umrl oče, čebelaril s petimi družinami. Po očetovi smrti so si štirje otroci razdelili očetovih 24 AŽ-panjev in nekaj »eksportovcev« (9-satni polovičar). Med njegovim šolanjem v Ljubljani sta mu pri čebelarjenju pomagala brata, pa tudi sestra je ogrebla marsikateri roj. Po odsluženi vojaščini je svoje čebelarstvo povečal najprej na 24, potem pa na 30 panjev. Prevažal jih je na skoraj vse paše po Sloveniji, v začetku februarja tudi na reso v vas Reka pri Cerknem na Idrijskem, kamor so jih del poti vozili celo na vozovih z volovsko vprego. A trud je bil poplačan, če so bili aprila panji polni medu rese in čebele močne. Pozneje si je kupil tovornjak, predelan v prevoznik čebelnjak. Z njim je prekriziral vso Slovenijo, velikokrat skupaj z bratom Stanetom, ki je tudi dolgoletni čebelar in prevaževalec. Najbolj je bil vesel, če si je pri točenju medu lahko pomagal z elektromotorjem in z ometalnikom pri ometanju čebel. Sam je delno vzrejal tudi svoje matice. Do nedavnega je čebelaril s 50 gospodarskimi 10-satnimi AŽ-panji in 25 rezervnimi družinami.

Ko se je poročil, sta si z ženo Vero zgradila družinsko hišo na Viru pri Domžalah ter vzgojila hčer in sina. Sin Miran bo čebelarstvo tradicijo v družini nadaljeval skupaj s svakom Boštjanom Vindšnurerjem, ki je sicer letos postal tajnik družine Krtina.

Že leta 1977 je Franc Grajzar postal tajnik Čebelarstva družine Domžale. Ves čas je bil

zelo vdan svoji matični čebelarški organizaciji. Prevzel je veliko funkcij in opravil zelo veliko organizacijskega dela. Njegove najpomembnejše funkcije so bile: od leta 1977 do 1981 je bil tajnik Čebelarstva družine Domžale in član UO medobčinskega ČD Kamnik - Domžale, od leta 1982 do 1984 je bil član izvršnega (zdaj upravnega) odbora ZČDS (zdaj ČZS), od leta 1984 do 1990 je bil predsednik ČD Domžale, od leta 1984 do 1992 je bil predsednik nadzornega odbora ZČDS, od leta 1994 do 2001 je bil predsednik Čebelarstva družine Domžale, od leta 1996 do 2000 predsednik ČD Domžale, od leta 2000 predsednik častnega razsodišča ČZS, od leta 1996 je bil član komisije in ožje delovne skupine za Kolektivno blagovno znamko (KBZ) za med pri ČZS, pooblaščen čebelarški preglednik za zdravstveno varstvo čebel, pooblaščen preglednik medu za KBZ ter član ali predsednik še nekaterih občasnih komisij pri ČZS.

Zelo pomemben in v zgodovino zapisan bo ostal tudi njegov prispevek k pripravi čebelarstva terminološkega slovarja, ki ga je pripravljala posebna skupina pri SAZU-ju. Žal ni dočakal izida tega pomembnega dela v začetku septembra. Bil je izjemno dejaven član ČD Domžale, saj je sodeloval pri vseh dogodkih Čebelarstva družine oz. Čebelarstva društva Domžale v zadnjih desetletjih, prav tako pa tudi v ČZS, pri kateri je bil zadnjih nekaj let tudi član uredniškega odbora Slovenskega čebelarja in pisec strokovnih člankov, predvsem mesečnih opravil. Pripravil je tudi svojo spletno stran in je rad sodeloval na čebelarških forumih, veliko dela pa je vložil tudi v pripravo KBZ ČZS za slovenski med.

Za svoje požrtvovalno delo je prejel odličji Antona Janše III. in II. stopnje ter tudi najvišje odličje – odličje I. stopnje. Ob odprtem grobu se je poleg sorodnikov od njega poslovila množica čebelarjev, predstavnikov ČZS, SAZU ter predstavnikov sosednjih društev, ki so jih spremljali praporščaki s prapori. V imenu ČD Domžale se je od pokojnega Franca poslovil tajnik g. Stane Renner, v imenu SAZU in Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša pa ga. Ljudmila Bokal.

Spoštovanega prijatelja, čebelarstva in društvenega delavca, pisca, ljubitelja narave in skrbnega čebelarja bomo člani ČD Domžale in drugi zelo pogrešali. Ohranili ga bomo v lepem spominu.

Janez Mihelič, predsednik ČD Domžale

